

mai sus. Dacă Matei o supără sau nu e de acord cu ceva, fata îi spune:

— În primul rând, eu locuiesc mai sus!

Dianeii îi plăcea să facă pe șefa, iar Matei nu voia să i se spună ce să facă. Însă, în general, cei doi copii se înțelegeau bine.

Matei avea un bunic și un frate mai mic, iar Diana avea un câine și de aceea Matei o învidia puțin pe colega lui. Probabil că nu ar fi convenabil să dai la schimb un bunic pentru un câine, dar Matei și-ar fi schimbat fratele cu un animal de companie. Însă exista o problemă: nu credea că cineva ar vrea să facă un astfel de schimb.

FAPTA BUNĂ NUMĂRUL 1: DIANA FACE CURAT ÎN BUCĂTĂRIE

Într-o zi obișnuită, când părea că nu se va întâmpla nimic deosebit, s-a produs o minune în familia Dianeii. Cei trei erau la cină, iar câinele lor, numit Arlo, dormea.

Așadar, când nimic nu prevestea vreo întâmplare neobișnuită, Diana s-a ridicat de la masă și a spus:

— Mulțumesc!

Tatăl fetei a făcut ochii mari și a pus lingura pe masă. Atunci a observat că farfuria fiicei sale era goală. Era pentru prima dată când se întâmpla acest lucru. Diana nu termină niciodată de mâncat micul-dejun, prânzul sau cina.

Apoi totul a devenit și mai ieșit din comun.

Diana și-a luat farfuria și a pus-o în chiuvetă. Văzând-o, tatăl ei era și mai nedumerit. Fata s-a întors la masă ca

să ia farfuria și lingura tatălui și să le ducă la chiuvetă. Deodată, câinele a început să latre.

— Ce se întâmplă cu tine? a întrebat tatăl Dianei.

Tata nu voia să-i spele farfuria, dar fata a insistat să i-o dea. Iar când Diana a început să spele vasele, tata, surprins, a strigat:

— Mami! Vino, te rog! Să vezi și să nu crezi!

— Ce s-a întâmplat? a întrebat mama Dianei când a ajuns în bucătărie.

— Uite! a zis tatăl, arătând spre fiica lor cu un deget. A mâncat tot din farfurie, a spus „Mulțumesc!”, iar acum iată ce face: spală vasele!

— Este extraordinar, a spus mama uimită.

— Este cel puțin uimitor, a încuviințat tatăl, nedumerit. Merg să o duc pe Diana la culcare și să îi citesc câteva povești.

Diana a fost bucuroasă să i se citească poveștile preferate, iar tata și mama au fost încântați de această schimbare surprinzătoare a Dianei.

FAPTA BUNĂ NUMĂRUL 2: MATEI SALVEAZĂ PĂSĂRILE

A doua zi de dimineață, Diana a intrat în clasă și în scurt timp și-a anunțat colegii:

— Am reușit! Deja am făcut o faptă bună!

Copiii s-au întors spre ea și au privit-o curioși.

— Unii oameni sunt chiar norocoși! a spus unul dintre colegii ei.

Matei a devenit brusc gânditor și a rămas astfel până la sfârșitul zilei.

Acasă, după cină, băiatul a auzit din întâmplare o conversație între părinții lui care se aflau în bucătărie.

— De când s-a întors de la grădiniță, Matei stă numai pe canapea, a spus mama lui. Nu se joacă, nu desenează, doar oftează...

— Este destul de neobișnuit, a răspuns tatăl lui Matei. Să încercăm să găsim o explicație. Am fi observat dacă era răcit. Ar avea febră, ar tuși...

— Vorbește cu el, i-a sugerat mama.

— Acum sunt obosit. Voi vorbi cu el mâine.

— Sănătatea copilului nu este o problemă care poate fi amânată până mâine, a răspuns mama.

Tata a oftat, dar imediat Matei l-a strigat din camera alăturată.

— Să gândim logic, i-a spus băiatul.

Tata l-a privit, apoi l-a aprobat cu o mișcare din cap.

— Vine iarna în curând, nu-i așa?

— Ei bine, da!

— Iarna este zăpadă?

— Da.

— În timpul iernii, au păsările de mâncare?

— Nu.

